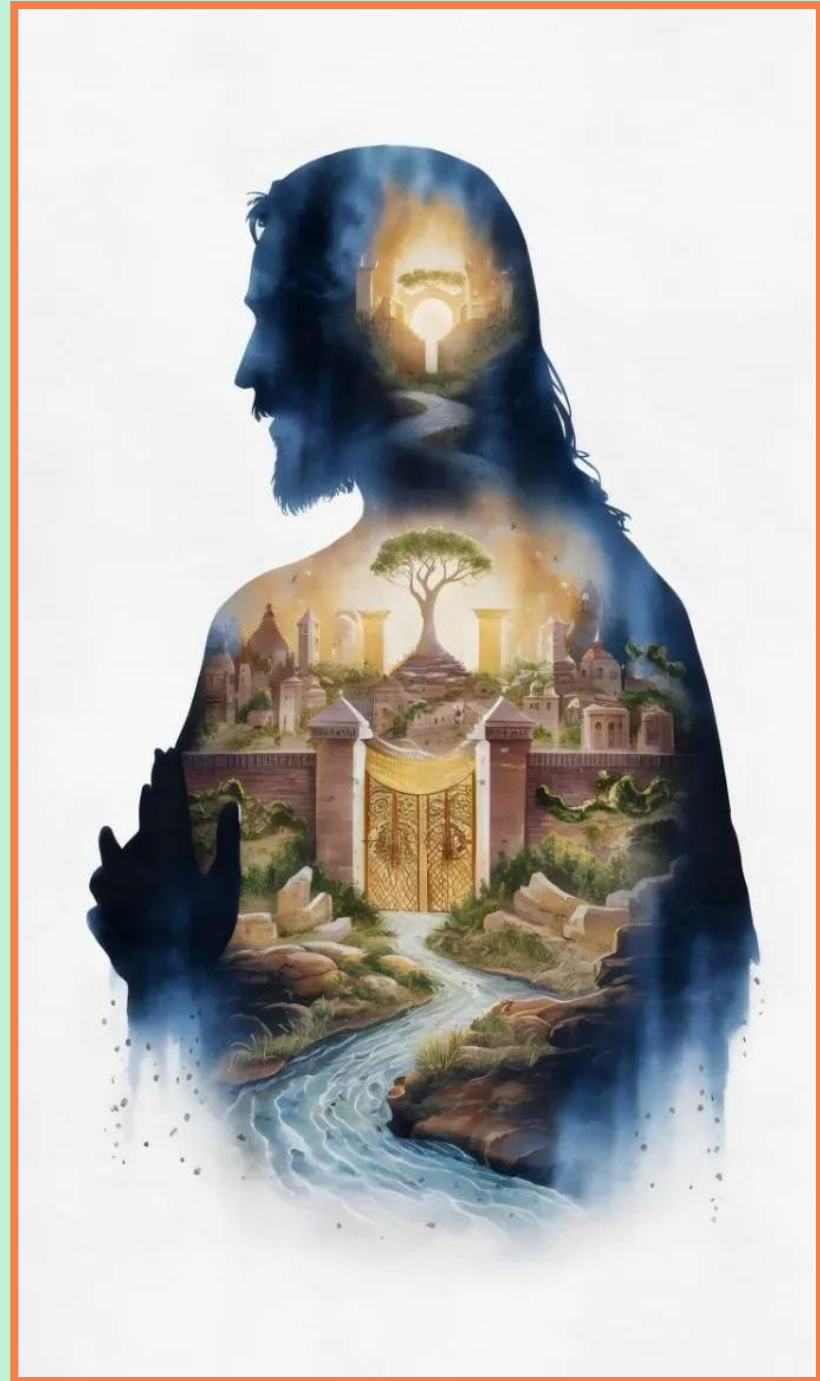

အဆုံးစွန်သစ္စာ
စောင့်ခြင်း၊ စစ်မက်
ခံအတွင်းတွင်ပင်
ကိုးကွယ်ခြင်း

"ဘုရားသခင်၏နိုင်ငံတော်
နှင့်ဖြောင့်မတ်ခြင်းတရား
တော်ကိုရှေးဦးစွာရှာကြ
လော့။နောက်မှထိုအရာများ
ကို ထပ်၍ပေးတော်မူ လတ္တံ့။
(မဿဲ၊ ၆း၃၃)။"

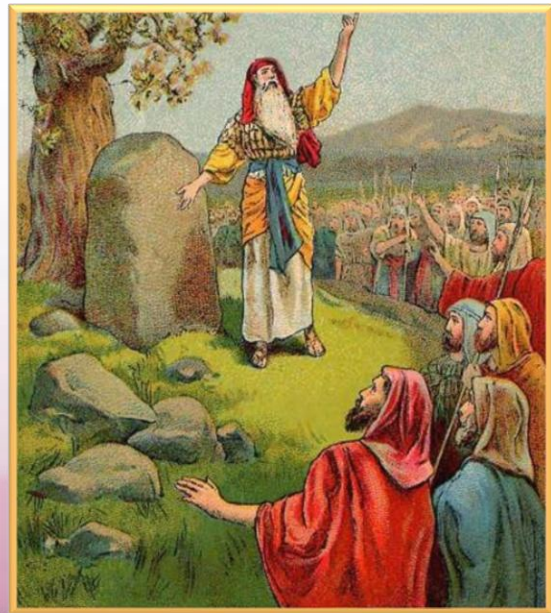

ယော်ဒန်မြစ်ကိုအံ့ဖွယ်သောဖြတ်ကူးခြင်းအကြောင်းကိုကြားသိရသောအခါခါနာန်ပြည်ရှိဘုရင်အပေါင်းတို့သည်ကြောက်လန့်တုန်လှုပ်သွားကြသည်(ယောရှု ၅:၁)။ထိုသို့ဖြင့်စစ်ရေးအရချက်ချင်းသိမ်းပိုက်နိုင်ရန် မြေပြင်ပြင်ဆင်မှု ပြည့်စုံသွားလေသည်။

သို့သော်ကျည်မှာအစွဲရေးတို့၏ဦးစားပေးအရေးကိစ္စမဖြစ်သေးပါ။သူတို့သည်ပထမဦးစွာဘုရားသခင်နှင့် ဆက်ဆံရေးကို ရှာဖွေရမည်ဖြစ်သည်။

တိုက်ခိုက်သိမ်းပိုက်ခြင်းအလယ်တွင်သူတို့သည်ဗောလနှင့်ဂေရိဇိမ်တောင်တို့ကြားရှိကြီးမားသောစုဝေးပွဲတစ်ခုတွင် ထာဝရဘုရားအားမိမိတို့ကိုယ်ကိုပြန်လည်ဆပ်ကပ်ရန်အနားယူဖို့လည်း ဆုံးဖြတ်ခဲ့ကြသည်။

သိမ်းပိုက်ခြင်း နိဂုံးချုပ်ခါနီးတွင် သူတို့သည် ရှိလောမြို့တွင် သန့်ရှင်းရာဌာနကို တည်ဆောက်ခဲ့သည်-ဝတ်ပြုကိုးကွယ်မှုဆိုင်ရာ မှတ်တိုင်အသစ်တစ်ခုကို ရရှိခဲ့သည်။

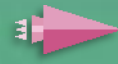
သိမ်းပိုက်ခြင်းမပြုမီ ကိုးကွယ်ခြင်း-

ပဋိညာဉ်တရားကို ပြန်လည်အသက်သွင်းခြင်း (ယောရှု ၅:၁-၉)

ခါနာန်ပြည်၌ ပဌမပသခါပွဲ (ယောရှု ၅:၁၀-၁၂)

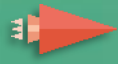
တောင်များအကြား ကိုးကွယ်ခြင်း-

ကိုးကွယ်ရန် ယဇ်ပလ္လင် (ယောရှု ၈:၃၀-၃၁)

ပညတ်တရားကို အောက်မေ့ခြင်း (ယောရှု ၈:၃၂-၃၅)

ကိုးကွယ်ရာအထူးနေရာ-

တဲတော်ကိုစိုက်ထူခြင်း (ယောရှု ၁၈:၁)

သိမ်းပိုက်ခြင်းမပြုမီ ကိုးကွယ်ခြင်း

ပဋိညာဉ်တရားကို ပြန်လည်အသက်သွင်းခြင်း (ယောရှု ၅:၁-၉)

'ထိုအချိန်ကာလတွင်ထာဝရဘုရားကယောရှုအား "မီးခတ်ကျောက်စားကိုပြုလုပ်၍ အစွရေးအမျိုးသားတို့အား ဒုတိယအကြိမ်အရေဖျားလှီးပေးလော့" ဟုမိန့်တော်မူ၏။' ယောရှုမှတ်စာ ၅:၂

ဂိလဂလသည် အစွရေးတို့၏ စခန်းနှင့် စစ်ဆင်ရေးဗဟိုဌာနအမည်ဖြစ်ပြီးဤအမည်ကို မည်သည့်အဓိပ္ပာယ်ဖြင့် ပေးထားသနည်း (ယောရှု ၅:၉)။

အီဂျစ်ပြည်မှထွက်ခွာပြီးနှစ်ပေါင်း၄၀ကျော်ကြာသော်လည်းအစွရေးတို့သည်ကတိတော်ပြည်ကို မဝင်ရောက်ရသေးခဲ့ပေ။ယခုတွင်သူတို့ခြေထောက်များသည်ထိုပြည်ပေါ်၌ရပ်တည်နေပြီဖြစ် သည်။"အီဂျစ်ပြည်၏အရှက်ရေး" ကိဖယ်ရှားပစ်ရန်နှင့်ဘုရားသခင်နှင့်ပဋိညာဉ်တရားကိုပြန် လည်အသက်သွင်းရန် အချိန်တန်ပြီဖြစ်သည်။

ပထမဆုံးပသခါပွဲကိုမစားမီတွင်ဣသရေလအမျိုးသားများသည်အရေဖျားလှီးခြင်းကိုခံယူခဲ့ကြ သည်။အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော်အရေဖျားလှီးခြင်းကိုမခံသောသူမည်သူမျှပါဝင်ခွင့်မရှိသောကြောင့်ဖြစ်သည်(ထွက်မြောက်ရာ ၁၂:၄၈)။ သို့သော်သူတို့သည်ခါနာန်ပြည်သို့ပထမဆုံးအကြိမ်ဝင်ရောက်ရန်ငြင်းဆိုခဲ့သောကြောင့် ပဋိညာဉ်ပျက်ပြားသွားပြီး ဣသရေလအမျိုးသား မည်သူမျှ တော၌ အရေဖျားလှီးခြင်းကို မခံယူခဲ့ကြပါ (ယောရှု ၅:၅)။

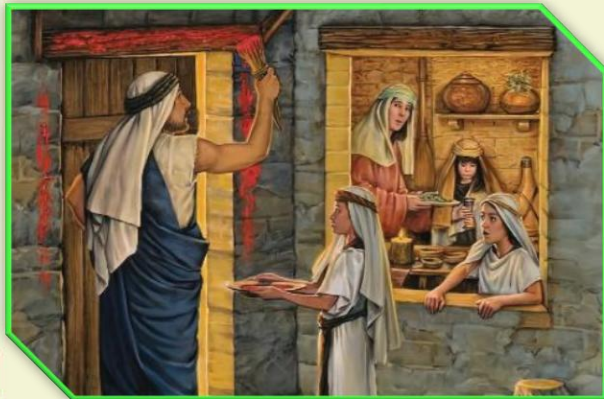
ပဋိညာဉ်ကိုပြန်လည်သက်တမ်းတိုးရန်အတွက်ထိုရုပ်ပိုင်းဆိုင်ရာလ က္ခဏာကိုပြန်လည်ပြုလုပ်ရန်လိုအပ်ပါသည်(ကမ္ဘာဦး၁၇:၁၀)။ဤ လုပ်ရပ်သည်အရေးကြီးသောအရာကိုဦးစားပေးခဲ့သည်။ကျွန်ုပ်တို့ အတွက်၎င်းသည်လိုက်နာရမည့်စံနမူနာတစ်ခုဖြစ်သည်"ဘုရားသ ခင်၏နိုင်ငံတော်နှင့်ဖြောင့်မတ်ခြင်းတရားကိုဦးစွာရှာကြလော့။သို့ ပြုလျှင်ဤအရာအလုံးစုံကိုသင်တို့အားပေးတော်မူလတ္တံ့။" (မဿ ၆:၃၃)။

ခါနာန်ပြည်၌ ပထမပသခါပွဲ (ယောရှု ၅:၁၀-၁၂)

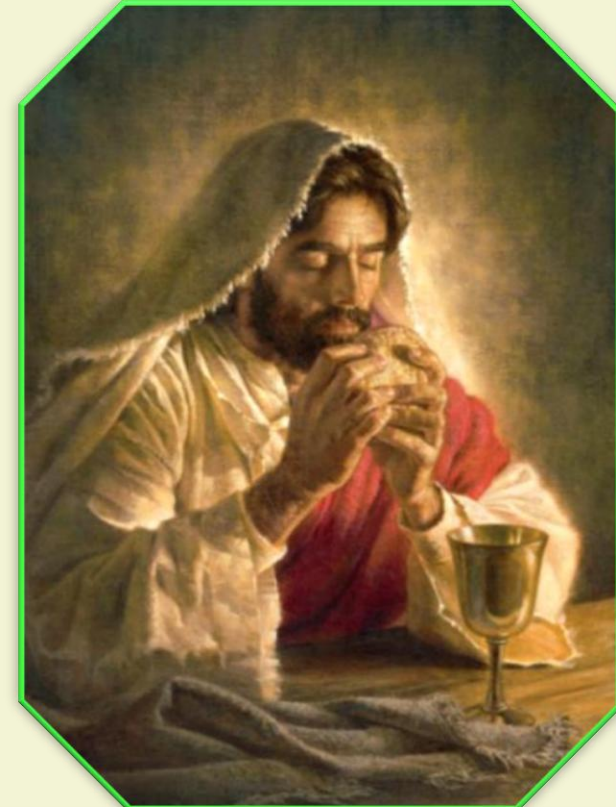
'အစ္စရေးအမျိုးသားတို့သည် ဂိလဂါလအရပ်၌ စခန်းချ၍ ထိုလတစ်ဆယ့်လေးရက်၊ နေဝင်ချိန်တွင် ဂျေရိခေါလွင်ပြင်၌ ပသခါပွဲတော်ကို ကျင်းပကြ၏။' ယောရှုမှတ်စာ ၅:၁၀

မှန်ပါသည်။ အစ္စရေးတို့၏အကျစ်မှခါနာန်သို့ ခရီးသည် "chiastic" (ချိုင်းယားစ်) သို့မဟုတ်ပြောင်းပြန်အစဉ်လိုက်ထပ်တူဖြစ်စဉ်ကိုလိုက်နာခဲ့ပါသည်။ ၎င်းကို အောက်ပါဇယားဖြင့် ရှင်းလင်းနိုင်ပါသည်-

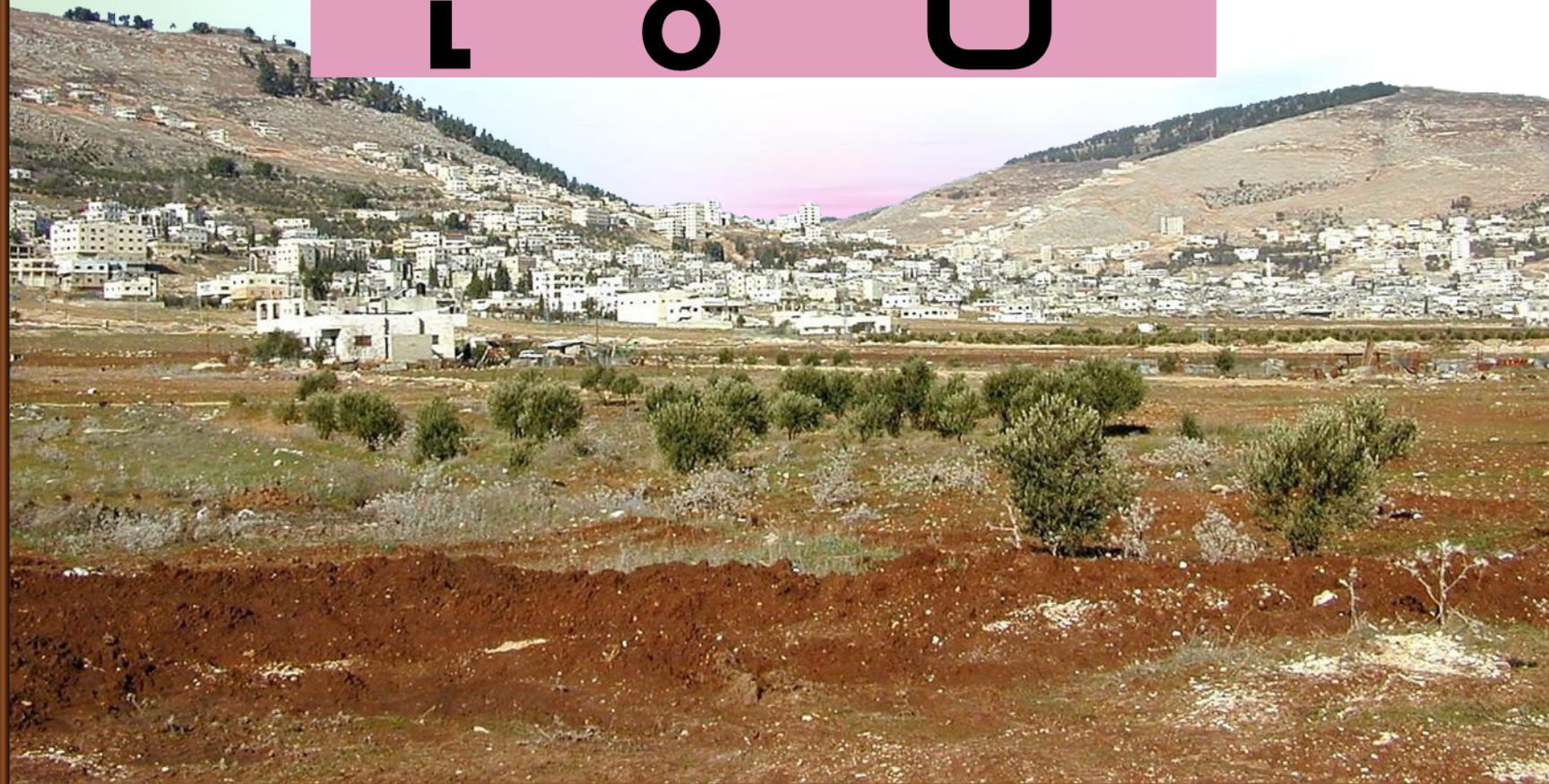

ပထမပသခါပွဲသည်အိဂျစ်ပြည်မှလွတ်မြောက်ခြင်း၏သင်္ကေတတစ်ခုဖြစ်သည်။ မျိုးဆက်သစ်များကျင်းပသောဒုတိယပသခါပွဲသည်ကတိတော်ပြည်ကိုပိုင်ဆိုင်ခြင်း၏သင်္ကေတတစ်ခုဖြစ်သည်။ ယောရှုသည်လက်ဝါးကပ်တိုင်မှာကွပ်မျက်ခံရခြင်းမပြုမီအချိန်အနည်းငယ်အလိုတွင်ဤအခမ်းအနားကိုသင်္ကေတအသစ်များဖြင့်အဓိပ္ပာယ်အသစ်တစ်ခုပေးခဲ့သည်-သိုးသငယ်သည်မှန်ဖြစ်လာပြီးအသွေးသည် စပျစ်ရည်ဖြစ်လာသည်။

ယခုအခါ ၎င်းတို့သည် ကျွန်ုပ်တို့အား အဲဂုတ္တိပြည် (ဆိုလိုသည်မှာ ကျွန်ုပ်တို့၏အပြစ်မှ) ထွက်ခွာစေပြီး ကတိတော်ပြည်သို့ ပို့ဆောင်သော ကျွန်ုပ်တို့၏ကယ်တင်ရှင်၏ ကိုယ်ခန္ဓာနှင့် အသွေးတော်ကို ကိုယ်စားပြုသော သင်္ကေတများဖြစ်သည် (၁ ကောရိန္တိ ၁၁:၂၃-၂၆)။

တောင်များအကြား ကိုးကွယ်ခြင်း

ကိုးကွယ်ရန် ယဇ်ပလ္လင် (ယောရှု ၈:၃၀-၃၁)

သို့နောက်ယောရှုသည်ဗေလတောင်ပေါ်၌အစွရေးလူမျိုး၏ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားအဖို့ယဇ်ပလ္လင်ကိုတည်လေ၏။ 'ယောရှုမှတ်စာ ၈:၃၀

မောရှေသည်ခါနာန်ပြည်သို့ဝင်ရောက်သောအခါဗေလတောင်ပေါ်တွင်ယဇ်ပလ္လင်တစ်ခု တည်ဆောက်ရမည်ဖြစ်ပြီး ဘုရားသခင်အား ချီးမွမ်းရမည် (တရားဟောရာ ၂၇:၅-၇) ဟု မိန့်မှာခဲ့သည်။ အဘယ်ကြောင့် ဗေလတောင်ပေါ်တွင် ဂေရဇိမ်တောင်ပေါ်တွင် မဟုတ်ဘဲ ဖြစ်ရသနည်း။

အထိမ်းအမှတ်ကျောက်တိုင်ပေါ်တွင် ရေးထိုးပြီး လူတို့အား ဖတ်ကြားရမည့် ယဇ်ပလ္လင်နှင့်ပညတ်တရားနှစ်ခုစလုံးသည်ကောင်းချီးမင်္ဂလာနှင့်ကျိန်စာများနှင့်ဆက်စပ်နေသည်။ (တရားဟောရာ ၂၇:၁၂-၁၃)။ ကောင်းချီးမင်္ဂလာကိုဂေရဇိမ်တောင်ပေါ်တွင် ကြေငြာခဲ့ပြီး ကျိန်စာကို ဗေလတောင်ပေါ်တွင် ကြေငြာခဲ့သည်။

ယောရှုသည်ကျွန်ုပ်တို့အတွက်ကျိန်ခြင်းခံရသောကြောင့်ကျွန်ုပ်တို့သည်ကောင်းချီးမင်္ဂလာကိုခံယူနိုင်ပါသည် (ဂလာတိ ၃:၁၃၁၄)။ ဤယဇ်ပလ္လင်သည်ကျွန်ုပ်တို့အတွက် ယောရှု၏ ပူဇော်သက္ကာကို ထင်ရှားစွာ ပုံဖော်ပေးပါသည်။

သိမ်းပိုက်ခြင်းအလယ်တွင်ကုသရေလူမျိုးသည်ဘုရားသခင်ထံမိမိကိုယ်ကိုယ်ပြန်လည်ဆက်ကပ်ရန်အချိန်ယူခဲ့ကြသည်။ ဤသည်မှာ၎င်းတို့၏ပုံသက်သေကိုတုပရန်၊ တစ်ဦးချင်းအနေဖြင့်သာမက ဘုရားသခင်ရွေးချယ်ထားသောလူမျိုးအနေဖြင့်ပါ ဘုရားသခင်ထံမိမိကိုယ်ကိုယ် ပြန်လည်ဆက်ကပ်ရန် ကျွန်ုပ်တို့အား ဖိတ်ခေါ်ချက်တစ်ခုဖြစ်သည်။

ပညတ်တရားကိုအောက်မေ့ခြင်း(ယောရှု ၈:၃၂-၃၅)

'ထို့နောက်အစ္စရေးအမျိုးသားတို့မျက်စိရှေ့တွင်ပင်မောရှေ၏ပညတ်တရား ကျမ်းကို ကျောက်တုံးပေါ်တွင် ကူးရေးလေ၏။' ယောရှုမှတ်စာ ၈:၃၂

ဗောလတောင်ပေါ်တွင်ယဇ်ပလ္လင်ကိုတည်ဆောက်ပြီးနောက်၊ ယောရှုသည် ကျောက်တုံးအချို့ကိုစိုက်ထူကာထိုးဖြင့်သတ်လိမ်းခဲ့သည်။ ထို့နောက်ယဇ် ကျောက်တုံးများပေါ်တွင် တရားတော်၏ မိတ္တူ [တရားဟောရာကျမ်းတွင် ပါဝင်သော ပညတ်တော်ဆယ်ပါးနှင့် အမျိုးမျိုးသော ပညတ်ချက်များ၊ ကောင်းချီးမင်္ဂလာများနှင့် အကျိန်များ] ကို ကမ္ဗည်းရေးထိုးခဲ့သည် (ယောရှု ၈:၃၂၊ တရားဟောရာ ၂၇:၂-၃)။

အဆုံး၌ တရားတော်ကို လူအများအား ဖတ်ကြားခဲ့ရာ၊ လူစုနှစ်စုကို တောင်နှစ်လုံး၏ ဘေးတစ်ဖက်စီတွင် ခြားနားစွာ ထားရှိခဲ့သည် (ယောရှု ၈:၃၃-၃၅)။ ဤနည်းအားဖြင့် ဘုရားသခင်နှင့် သူ၏လူမျိုးကြားရှိ ပဋိညာဉ်တရားသည် ပြန်လည်အသက်သွင်းခြင်း ခံခဲ့ရသည်။

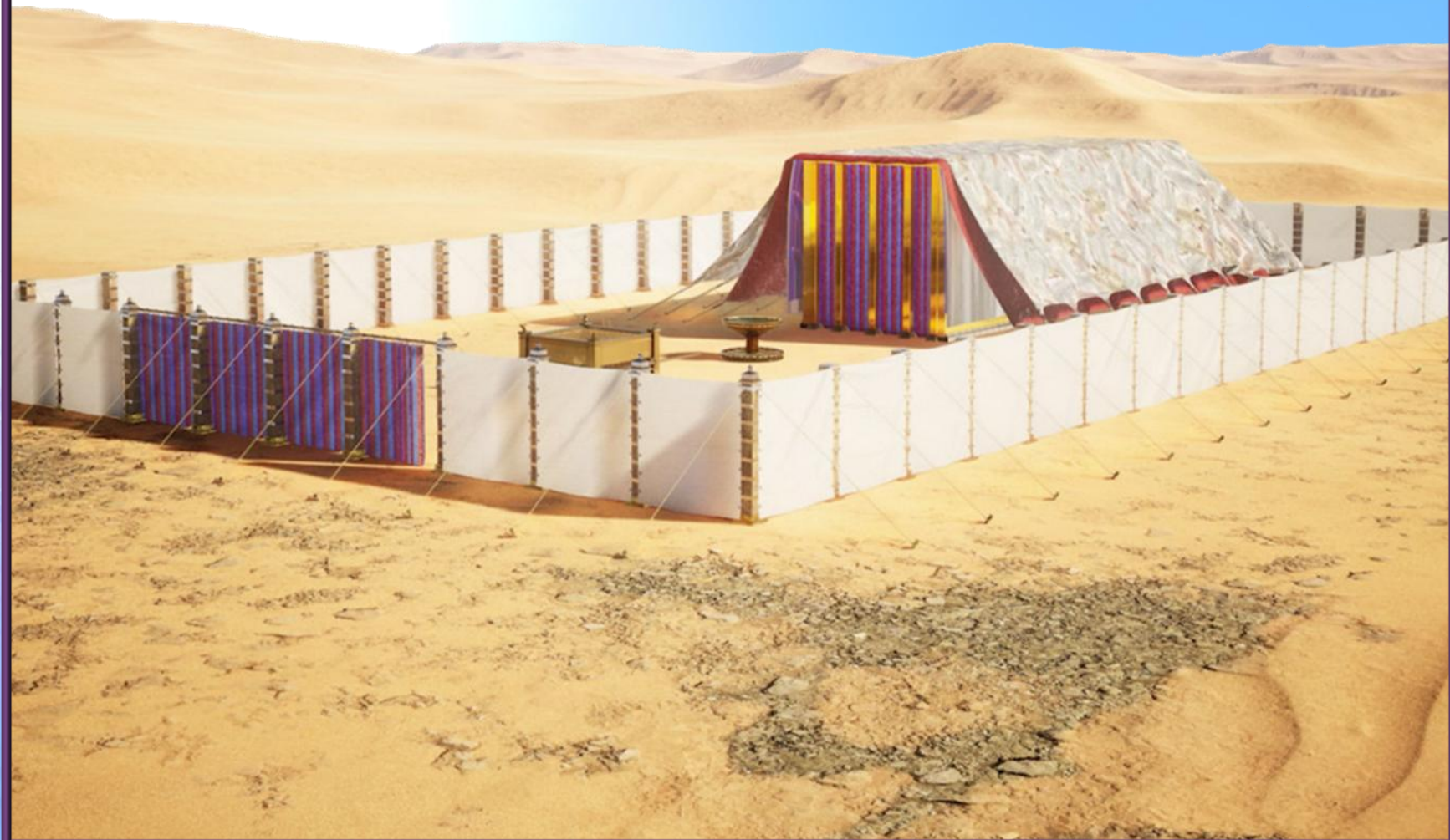
ဤသည်မှာကျွန်ုပ်တို့အတွက်လည်းဖြစ်သည်။ ဘုရားသခင်၏ကျွန်ကြွင်းသောလူမျိုးအနေဖြင့်ကိုယ်တော်သည်ကျွန်ုပ်တို့အားဤနေရာအထိမည်သို့ပို့ဆောင်ပေးခဲ့သည်နှင့်ကျွန်ုပ်တို့အားပေးအပ်ခဲ့သော ကောင်းချီးမင်္ဂလာများကိုအောက်မေ့သတိရခြင်းဖြင့်ကိုယ်တော်နှင့်ကျွန်ုပ်တို့၏ပဋိညာဉ်ကိုအခါအားလျော်စွာ ပြန်လည်သက်တမ်းတိုးရမည်။

ကျွန်ုပ်တို့၏ကိုယ်ရေးကိုယ်တာပြန်လည်ဆန်းသစ်ခြင်းအပြင်၊ သန့်ရှင်းသောပွဲတော်သည်ဘုရားသခင်၏လူများအနေဖြင့် ကျွန်ုပ်တို့အား ပြန်လည်ဆန်းသစ်ခြင်း၏ အထူးအခွန်အတန်ကိုလည်း ပေးစွမ်းသည်။

ကိုးကွယ်ရာအထူးနေရာ

တဲတော်ကိုစိုက်ထူခြင်း (ယောရှု ၁၈:၁)

'ထိုပြည်ကို အောင်နိုင်ပြီးနောက် အစ္စရေးလူထုတစ်ရပ်လုံး ရှိလောအရပ်၌ စုရုံး၍ တွေ့ဆုံစည်းဝေးရာတဲတော်ကို တည်ကြ၏။'
ယောရှုမှတ်စာ ၁၈:၁

အစ္စရေးတို့သည် ထိုပြည်ကို အောင်မြင်စွာ သိမ်းပိုက်နိုင်ခဲ့ပြီး နယ်မြေများကို ထင်ရှားသော တစ်စိတ်တစ်ပိုင်းအား ခွဲဝေပေးအပ်ခဲ့သော်လည်း တစ်ပါးသော လူမျိုးခုနစ်ပါးမှာ သူတို့၏ အစုအပိုင်းကို မရရှိသေးပေ။ ရုဗင်၊ ဂဒ်နှင့် မနာရှေတစ်ဝက်တို့၏ စစ်သူရဲများအား ယော်ဒန်မြစ်အရှေ့ဘက်ရှိ သူတို့၏နယ်မြေများသို့ ပြန်လည်ခွင့်ပြုခဲ့သည်။ (ယောရှု အခန်းကြီး ၁၈-၂၂) မှန်ပါသည်။ လူမျိုးများကွဲခွားသွားခြင်းမပြုမီ၊ အထူးခြားဆုံးနှင့်အခြေခံအကျ ဆုံးသောလုပ်ဆောင်ချက်တစ်ရပ်ကိုဆောင်ရွက်ခဲ့ကြသည် - ယင်းမှာ အစ္စရေးတို့၏ ကိုးကွယ်ရေးဗဟိုချက်ဖြစ်သော တဲတော်ကို စိုက်ထူခြင်း (ယောရှု ၁၈:၁) ဖြစ်သည်။

ဘုရားသခင်၏မျက်မြင်ကျိန်းဝပ်ရာနေရာဖြစ်သောသန့်ရှင်းရာဌာန သည်လူအားလုံးစည်းလုံးစွာဝတ်ပြုကြိုးကွယ်ရာနေရာဖြစ်သည်။ ဘုရားသခင်၏ရှေ့တော်မှောက်တော်မရှိပါကမြေယာပိုင်ဆိုင်မှုသည် အဓိပ္ပာယ်မရှိပါ။

ယနေ့ခေတ်တွင် ကျော်လွှားရမည့် ခေတ်သစ်နှင့် ပိစ်မော်ဒန် ဘီလူးကြီးများ ရှိနေသေးချိန်တွင် ယောရှုသည် ကျွန်ုပ်တို့အတွက် ကြားဝင်ဆောင်ရွက်ပေးသည့် ကောင်းကင်သန့်ရှင်းရာဌာနကို အာရုံစိုက်ရန် အလွန်အရေးကြီးပါသည်။

“မောရှေက တရားဟောရာကျမ်းတစ်ကျမ်းလုံးကို လူထုအား ဟောကြားပြီး ရက်သတ္တပတ် အနည်းငယ်မျှသာ ကြာမြင့်ခဲ့သော်လည်း၊ ယခုမူ ယောရှုသည် တရားတော်ကို ထပ်မံဖတ်ကြားခဲ့သည်။”

အစ္စရေးယောက်ျားများသာမက “မိန်းမအပေါင်းတို့နှင့်ကလေးသငယ်အပေါင်းတို့ သည်” တရားတော်ဖတ်ကြားခြင်းကိုနားထောင်ခဲ့ကြသည်။ အကြောင်းမှာသတိသိ သည်လည်းမိမိတို့၏တာဝန်ကိုသိရှိပြီးဆောင်ရွက်ရန်အရေးကြီးသောကြောင့်ဖြစ် သည်။ [...]သမ္မာကျမ်းစာ၏ အခန်းချုပ်စကားချီးတိုင်းသည် ဘုရားသခင်၏ လူသားများထံသို့ ဆက်သွယ်ချက်တစ်ရပ်ဖြစ်သည်။

ကျွန်ုပ်တို့သည်၎င်း၏ပညတ်တော်များကိုလက်များ၌အဆောင်အယောင်အဖြစ် ၎င်း၊ မျက်စိကြားတွင်နဖူးစည်းအဖြစ်၎င်းချည်နှောင်သင့်သည်။ အကယ်၍လေ့ လာနာခံပါက၊ ယင်းသည်ဘုရားသခင်၏လူများကိုနေ့အခါတွင်တိမ်တိုင်ဖြင့်၎င်း၊ ည၌အခါတွင် မီးတိုင်ဖြင့်၎င်း အစ္စရေးလူမျိုးတို့ ပို့ဆောင်ခြင်းခံရသကဲ့သို့ ပို့ဆောင်ပေးလိမ့်မည်။

EGW (Patriarchs and Prophets, pp. 500-504)